

Phaedrus - Fabulae Aesopiae

<p><u>Lupus et agnus</u></p> <p>Ad rivum eundem lupus et agnus venerant siti compulsi. Superior stabat lupus longeque inferior agnus. Tum fauce improba latro incitatus iurgii causam intullit: cur turbulentam fecisti mihi aquam bibenti? /inquit/ Laniger contra timens: qui possum, quaeso, facere, quod quereris, lupe? A te decurrit ad meos haustus liquor. Repulsus ille veritatis viribus: ante hos sex menses male maledixisti mihi! /ait/ Respondit agnus: equidem natus non eram. Pater, hercle, tuus male maledixit mihi! /Ibi inquit/ Atque ita correptum lacerat iniusta nece.</p> <p>Haec propter illos scripta est homines fabula, qui fictis causis innocentes opprimunt.</p>	<p><u>Vlk a beránek</u></p> <p>K témuž potoku přišli vlk a beránek, celí žízniví. Výše stál vlk, beránek stál mnohem níže po proudu. Tu ten zákeřník s opovážlivým chřtánem vnáší záminku k hádce: „Proč jsi mi, když jsem pil, vodu rozčeřil?“</p> <p>Na to huňatý beránek pln strachu: „Jak bych mohl, řekněte pane vlku, učinit to, na co si stěžujete? Vždyť voda stéká od Vás k mým douškům.“ Vlk, zaskočen mocí pravdy, odvětil: „Před šesti měsíci jsi mě hanebně urazil!“</p> <p>Beránek odpověděl: „Tehdy jsem přece ještě nebyl na světě!“ „Tak to byl tvůj otec, k čertu, kdo mě urazil!“ odsekl vlk. A popadl beránka a rozsápal ho, ačkoliv nebyl v právu.</p> <p>Tato bajka patří takovým lidem, kteří křivými výpověďmi ubližují nevinným.</p>
--	--

<p><u>Asinus et leo vanantes</u></p> <p>Virtutis expers verbis iactans gloriam ignotos fallit, notis est derisui.</p> <p>Venari asello comite cum vellet leo, contexit illum fructice et admonuit simul, ut insueta voce terreret feras fugientes, ipse exciperet. Hic auritulus clamorem subito totis tolli viribus novoque turbat bestias miraculo. Quae dum paventes exitus notos petunt, leonis affliguntur horrendo impetu.</p> <p>Qui postquam caede fessus est, asinum evocat iubetque vocem premere. Tunc ille insolens: qualis videtur opera tibi vocis meae? Insignis, inquit, sic, ut nisi novissem tuum animum genusque, simili fugissem metu.</p>	<p><u>Osel a lev na honu</u></p> <p>Kdo není statečný, jen slovy se holedbá, hloupé oklame, ale zkušeným je pro smích.</p> <p>Lev chtěl jít s oslem na lov. Pokryl ho houštím a řekl mu, aby děsil zvěř svým neobvyklým hlasem, a že on sám ji chytí na útěku. Ušatý osel se ze všech sil pustil do křiku. Náhlý, neobvyklý, podivný zvuk zvířata rozebral. Vyděšeně spěchají na známé únikové stezky, když tu na ně zaútočí rozzuřený lev.</p> <p>Když byl po tom vraždění vysílen, zavolá si osla a prosí ho, aby zmlkl. Ten se neskromně ptá: „Jak se ti líbí služba mého hlasu?“ „Výtečně“, praví lev, „-tak, že bych taky strachem utekl, kdybych neznal tebe a tvou povahu.“</p>
---	---